

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy órára 1 „ — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzár
hirdetések alku szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj mia
den külön beigtatásért 30 kr.

Kossuth Ferencz — a hosszupályiaknak.

Debreczen, aug. 25.

A tegnapi postával a következő levelet vettük:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Tisztelettel kérem, miszerint alábbi soraimnak b. lapjában helyet adni sziveskedjék.

Noszlopy Gyula a h. pályi választókerület függetlenségi képviselője július 22-én tartotta a Konyári sósó fűrdőn beszámoló beszédét; egyebek közt indokolta a Kossuth pártból való kilépését azzal, — mert Kossuth az önálló vámkérdésnél az ipart elébe helyezi a mezőgazdasági kérdésnek.

En a kerület megnyugtatása céljából levelet intéztem Kossuth Ferencz urhoz, az arra jött választ kivonatban (miért nem egészen? Szerk.) van szerencsém Tekintetes Szerkesztő urhoz közlés végett beküldeni.

N.-Léta 1896. aug. 25.

tisztelettel

Munkácsy Ferencz.

Kossuth Ferencz ur, a függetlenségi és 48-as párt elnökének fentebb említett levelét a következőkben adjuk:

Nápoly, 1896. aug. 10.

Tek. Munkácsy Ferencz urnak.

Igen tisztelt Uram!

Becsés levelét itt Nápolyban kaptam. S jnálattal látom kérdéseiből, hogy a hosszupályiak nem méltatták figyelemre nagymérvű fáradozásomat az önálló vámterület és nemzeti bank ügyében.

Ha olvasták volna számtalan beszédeimet és irataimat, tudnák, hogy Noszlopy Gyula t. képviselő társam állítása valami megfoghatatlan tévedésen alapszik, oly félreértésen, melybe csak ő esett az egész országban, annyira tiszta és világos az irány, melyet én és pártom a vámterület kérdésében követ.

Noszlopyt az országgyűlésen nem emlékszem, hogy láttam volna, a félreértés tehát (meglehet) onnan ered, hogy nem méltatta figyelemre fáradozásaimat az említett ügyben, mert talán keveset foglalkozik vele.

Igaz, hogy t. képviselő társam kilépett pártunkból, és kilépésének azt az okát odta, melyet önöknek felhozott; — de ez az ok annyira nem felelt meg a tényállásnak, tölem és pártomtól oly távol áll és állt az, hogy a mezőgazdá-

szatot háttérbe akarnánk szorítani, hogy kilépésének ez okadatolása a legnagyobb csodálkozást és meglepetést keltette bennem, pártunkban, sőt ellenfeleinknél is. Minthogy azonban az említett ok, az alaposnak árnyékát is nélkülözötte és minthogy egész működésomban nem volt soha semmi, a mi oda engedett volna következethetni, vagy csak félre is értetni, hogy a magyar gazdák érdekeit háttérbe helyezem; — azt kellett hinnünk, hogy Noszlopy t. képviselő társunknak kilépésére a felhozott alapos félreértés csak alka'om volt, de az ok talán más volt, de az ok talán más volt, a mit ő meg lehet, hogy megemlített beszámolójában, de a melyről nekem tudomásom nincs és nem volt.

Tekintve, hogy hogy hazánk 17 és fél millió lakosai közül 13 millió él nyers-termelésből és csak 3 és fél millió él iparból és iparnemű foglalkozásból, az aki a nyers-termelés (tehát a gazdák) érdekeit háttérbe szorítaná, és az ipart helyezné első sorba, — nem lenne a magyar nép igazi barátja.

Már pedig kárdem a Hosszupályiaktól, mikép lehetséges az, hogy annyi cikkben és annyi beszédben nyíltan és tisztán kifejezett álláspontom daczára elégséges az, hogy valaki oly állítást kockáztasson önök előtt, a mely a legnagyobb félreértésen alapszik, hogy önök mindjárt kételkedjenek abban, vajjon igazán szíven hordja-e a magyarnép zömének érdekét az, ki a magyarnép meghalt atyjának hü fia, és mellette volt 44 évig száműzött?

Ha a tényállások megismerése, s a magyar értelmiség, a kérdések józan megértése nem vezette önöket arra, hogy ilyesmit el ne hihessenek, mikép van az, hogy nem vezette rá önöket az érzés, a szív?

Én és pártunk a mezőgazdaság érdekét körömszakadtig védjük és védjük, elmondhatom, hogy ez érdekeket a nyilvánosság előtt senki sem védte annyit és annyira az utolsó év alatt, mint én.

Védem, és védjük az ipart is, mely nélkül a mai világban a mezőgazdaság meg nem élhet, e kettő elválaszthatatlan, de azon ág az első, melyből 13 millió magyar él.

tisztelettel hive
Kossuth Ferencz.

Hogy azonban t. o. vasóink előtt a dolog teljesen tisztán álljon, a level közlése után íme itt adjuk a fentiekben emlegetett beszámolóról még a n u a k i d e j é n kapott e r e d e t i tudósításunkat, a melyet akkor épen az ott történt dolgokból kivilágoló nyilvá n v a l ó félreértések folytán közölni c z é l s z e r ű n e k nem tarthattunk. Íme:

Függetlenségi pártgyűlés a hosszupályi választókerületben.

A küszöbön lévő képviselőválasztások alkalmából megindult mozgalmakhoz hasonlóan a hosszupályi kerület függetlenségi és 48-as pártja fényes jelét adta életképességének és működésének, midőn folyó hó 2-ikán a kerület központjában, a Konyári-Sósóton igen népes és sikerült gyűlést tartott Marjai Péter-nagy-létai református lelkész, pártelnök felhívására. Megjelent a kerület képviselője. — Noszlopy Gyula és mintegy 250 választópolgár, továbbá, mint vendégek a böszörményi kerület képviselője, Szinay Gyula, a székelyhídi kerület fellejtett független pár i jelöltje Fáy András, továbbá Margittay Tihámér festőművész és politikus és Dr. Fáy Elek (Budapestről).

A gyűlést pártelnök pontosan 12 órakor nyitotta meg jelezvén megnyitójában, hogy az elhunyt nagyérdemű Thuót István helyére a múlt év tavaszán tartott nagy-létai pártgyűlésen őt választotta meg pártelnökkül, mely tisztet egyedül azért vállalt magára, — mert egyéni buzgólkodásában és működésében is reményt kíván nyújtani arra nézve, hogy a nemzet testét képező földműves osztályban a függetlenségi elvekhez való ragaszkodást ébren tartani sikerül és a magasan felemelt zászlót letiportatni nem engedi. Bejelent a meghívottakat és felhívja választókat, hogy a képviselő, Noszlopy Gyula beszámolóját, valamint a többi szónokokat sziveskedjenek meghallgatni.

Noszlopy Gyula beszámolója kezdetén fejtegeti a pártkörből való kilépésének okait és Kossuth Ferenczcel folytatott polemijának keletkezését, mely abból állott, hogy Kossuthal ellentétben, ki az önálló vámterületet iparvédelem felállításával akarja felhasználni, az ország lakosságának 76 százalékát képező mezőgazdák sanyaru helyzetére utalva mindenek felett g a b o n a v é d v á m o t k i v á n, mint a melynek létesítése képes egyedül a mezőgazdák tarthatlan helyzetén segíteni. Rátér a küszöbön lévő kiegyezési tárgyalások nagy fontosságú kérdéseire. A kvóta felemelését minden jogalapot nélkülözönek mondja, mert a feltűnően aránytalan költségvetés erőnket felülmúló pazarlásnak lévén szüleménye, igazságos alapot a kvóta emelésére nem képezhet. Kéri a választók elnézését a pártkörből való kilépéséért, mint szintén azon esetre is, ha talán benne sok tekintetben csalatkoztak volna. Megköszönve még a kerület bizalmát, határozottan kijelenti, hogy magán körülményeinél fogva az általános választásoknál a jelöltséget semmi esetre sem fogadja el.

A pártgyűlés nem veszi tudomásul a kerület képviselőjének lemondását, sőt marasztaló hangok emelkedtek a választók sorai közül.

Ezután Szinay Gyula a h.-böszörményi választókerület képviselője tartott beható, hazafias szellemű, tárgyilagos beszédet, melynek

kezdetén sajnálattal emlékezik meg arról, hogy egy olyan tiszta nézetű és elvszilárd ember mint Noszlopy, vissza akar lépni a közpályától. Hivatkozik a jelen millennárius esztendő nagy fontosságú és tanulságos emlékeire, magyarázza a magyar alkotmány régiséget és fejlődését, felmutatja a magyar nép szabadságszeretét és az alkotmányhoz való hű ragaszkodását. Ekkor rámutat a függetlenségi pártira, mint a régi alkotmányos törekvések egyetlen, méltó képviselőjére, mely egyszersmind hivatva van arra is, hogy a népben a szabadságszeretét és az alkotmányhoz való ragaszkodást folytonosan ébren tartsa. Nehezen fájlatja a pártkörök szétválasztását, de nem tartja végzetes csapásnak, mert a központi szakadás még nem hatolt el vidékre is és mert épen a vidéki pártok tiszta észjárásában bizik, hogy mint a debreczeni és bősörményi pártok tették, a szakadástól eltekintve megállanak elvök mellett rendületlenül. Különbözik sem nagy fontosságú a szakadás, mert nem elvi jelentőségű, hanem személyi okokra vihető vissza. Nem mellőzheti el azon sajnálatos körülmény felemlítését sem, hogy a 92-ik évben az országgyűlés megnyitására kitérő ellenzéki, hazai kedvű anyira elnyúlt, hogy még nagyobb fontosságú és elvi jelentőségű kérdéseknél is kesett vagy nem is mert sikra szállani a függetlenségi tábor. Mint pártunk életének egészségtelen jelenségeit említi fel azon egyes eseteket, hogy az időközi választásoknál ellenzékieket is elvittek szavazni a kormánypártra a szent liberalizmus örve alatt. — Attér ezután a pártok szétválasztásának indokaira. A párt beteges állapotán a vidéki élet szervezése és fellendítése által segítendő, egy bizottságot állítottak össze, de az elnök személyében nem tudván megegyezni, a szakadás megtörtént. Szükségesnek tartja mégis a pártkörök egyesülését minél előbb, mert a felmerülő fontos kérdéseknél az egyetértés erejére nagy szükség van. Ilyen kérdés a vámpolitika. — Ennek tárgyalásánál kijelelti, hogy az önálló vámterületét ő is a mezőgazdaság érdekében kívánja érvényesíteni. A gabona árak kétségbeesztő hanyatlásának okait a malmok kartell szerződéseiben s börze spekulációkban, a papiros buzakban keresvén, egyetlen orvosságot ajánlja az önálló vámterület létesítését gabona védvámokkal, továbbá a malom- és börzeüzletek kellő rendszabályozását. A választási jognak kiterjesztését is óhajtja bizonyos korlátok között, — hogy az a megromlott egyensúly helyreállítsák a mely a rendkívül sok ki-

nevezett, kormánytól függő, hivatalos szavazatok által annyira megbomlott.

Szinay beszédét a gyűlés kiváló tetszéssel fogadta és minden tekintetben helyeselte. Következő szónok volt Fáy András, a székelyhídi választókerület függetlenségi pártjának agrár programmal fölléptetett jelöltje. Nagy tetszéssel fogadott beszédében utal a kormány okatlan pazarlásaira, melyek itt ott az ellenzék is támogat. Ezzel szemben a nemzet legfontosabb elemét képező mezőgazdák érdeke teljesen elhanyagoltatik, melyben a függetlenségi pártot is karhozhatja annyiban, amennyiben az önálló vámterületet előre ndaigérte az iparosoknak. A gazdák sanyaru helyzetét eleven színekkel festvén ezen szomorú állapot megjavítására érdekében követeli a z önálló vámterületet gabona védvámok felállításával.

Szólt még szívreható lelkes szavakban hirneves festőművésznök Margittay Tihamér is, ragyogtatva a szónoklat terén is tehetségeit. Buzdítólag említtette fel a magyar nemzet hazaszeretét, függetlenségi törekvéseit, melyeket ő is magáinak vall és rámutatva Magyarországot életének egyedüli biztos és fentartó alapjára, a mezőgazdaságra, annak szomorú helyzetére, az ország függetlenségének elérhetőségét egyedül a mezőgazdaság jólétének megvalósulása által látja kivihetőnek, mivel a kettő szoros kapcsolatban van egymással. Leles beszéde szintén nagy hatást keltett.

Végül Marjai Peter pártelölök tartotta megzáró beszédét, melyben, úgy a maga, mint minden választónak meggyőződését, örömet és köszönetét fejezte ki a halott, hasznos oktatások felett. Reflektálva Noszlopyra a választók elnézését kérő szavaira, kijelenti, hogy nem esalatkozott benne a kerület és a vámpolitika tekintetében eltolgat álláspontját helyes, lemondási nyilatkozatának idejében fogja tan pedig elbírálni. Ezután a hallottak nyomán végző tanúságot felemlíti még, hogy az állam fentartó elemének, a földműves osztálynak sorsával senki sem törődik, míg más társadalmi osztályok legalább gyűléskezések feliratok által igyekeznek magokon segíteni. A kormány nem gondolva ezzel, csak okatlan pazarlásait folytatja, mely különösen legmegbotránkoztatóbb a nyugdíjazásoknál, melyeknek élvezői légiókra szaporodtak épen a munkabíró és vagyonos emberek sorából néhány évi haszontalan szolgálat után.

Magok a miniszterek ezrekre menő nyugdíjakat huznak, sőt Tisza Kálmán is, az ország egyik legnagyobb birtokosa óriási nyugdíjat élvez. Kívánatosnak tartja, hogy minden községben elnökök és utcaelölkök választásának. Végleges határozatképen kimondja, hogy a hosszupályi választókerület a következő képviselőválasztások alkalmával csak olyan jelöltet léptet fel, ki függetlenségi és 48-as alapon állva az önálló vámterületet mezőgazdasági védvámokkal kívánja létesíteni.

A jelenlevők mindannyian lelke-edesse fogadták az elnök szavait és helyeselték.

Bevégezdvén a gyűlés egy 250 títékű lakoma következett, melyen számos felköszöntő hangzott el. Így a pártelnök a választó kegyárookra, Noszlopy Gyula az iránta tanúsított bizalomért ismét köszönetet mondva és megemlékezést kérve, a választók, Sinay Gyula a párt elnökre, Noszlopyra és a választókra, a választó polgárok egyike az egybegyűlt vendégekre, Margittay Tihamér pártelnökre, mint magvetőre, pártelnök, mint pártvezér az ő alistszjeire a községeként elsorolt vezérferfiakra stb. mondottak felköszöntőt.

M. P.

Minisztertanács. Tegnap d. u. — mint a Bud. Tud. jelenti — minisztertanács volt, a melyen a Gasteinban levő báró Fejérváry Géza honvédelmi minisztert kivéve valamennyi miniszter résztvett és melyen folyó ügyek nyertek elintézését. Báró Bányffy miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter ma este Bécsbe utaznak, hogy ő felségének az 1897. évi állami költségvetést jóváhagyás végett előterjeszék. Lukács pénzügyminiszter holnapután tér onnét vissza Budapestre. Holnap Daniel, Darányi és Perczel miniszterek Bécsbe utaznak, hogy a miniszterelnökkel, báró Jósikával és a Gasteinból odaérkező báró Fejérváry Gézával jelen legyenek az orosz császár tiszteletére adott ünnepélyeken. A miniszterelnök, aki már gróf Kapnist orosz nagykövethoz intézett levelében megköszönte az orosz császár nagylelkű adományát, valószínűleg Bécsben személyesen is meg fogja köszönni az orosz császárnak Magyarország irányában tanúsított gyengéd előkezességét. A miniszterelnök Bécsben való tartózkodása olyan rövidre vak szabva, hogy a kiegyezési tárgyalások folytatása ezuttal egyrésztől sincsen tervbe véve.

A „DEBRECZENI” TÁRCZÁJA.

Arany és Petőfi.

(Folytatás.)

Petőfi február 4-én írja első levelét neki és június elsején kedvesétől Szendrei Juliától. Szatmárból jöve keresi fel. Ekkor találkoztak először személyesen. A kis, két szobás jegyzői lakásban boldogan töltött tíz napot e vidám, komoly házaspárral, a kinek két fecsegő, virgoney gyermekével sokat tréfált és játszott. Most nem tett úgy, mint Vachot tanúsága szerint, azokkal a gyermekekkel, a kiket bizonyosan alkalmatlanoknak talált s haját felborzolva kísérteties arcfintorgatásokat vágott előttük, a mire a csöppségek keserves sikongatással menekültek tőle. Laczinak egy gyönyörű gyermekverset írt, a mely pelda mai napig is a maga nemében. A szőke Juliskát cizirógatta s örömet évdött vele, de az erősen barna 3 éves kis Laczival fúsan bánt. Fel-felhajította s elkapván őt, nagyokat ütött a hátuljára, a mit Laczkó ur szörnyű mulatságnak talált.

Petőfi megjelenése a szalontai jegyző lakásában nagy riadalmat keltett a városban. Természetes, hogy a város értelmesebb emberei közül többen is szerettek volna megismerkedni a népszerű költővel. Így Rozvány György ügyvéd is ellátogatott barátjához, hogy együtt Petőfivel is beszélgethessen. Aranyt és Petőfit együtt találta, de mikor a házigazda bemu-

tatta őket egymásnak, Petőfi hideg főhajtsással a másik szobába menekült. Hasonlóképen járt vele Ozsváth Ferencz, a sarkadi ref. pap, a ki igen nagy tisztelője volt a költőnek. Szalontán keresztül utazva, világát se mulasztotta volna el az alkalmat, hogy Petőfivel ne találkozzék. Aranynak kedves jó ismerőse lévén, bekopogtatott ná a és Petőfi után tudakozódott. Arany megint rossz végét sejtve a dolognak, megmondta ugyan, hogy Petőfi a kis kertben sétál, de maga nem ment ki vendégével a nagy jelenetre. Petőfi valami versen gondolkozva, jár fel s alá a kertben. Ozsváth meghajta magát elmondta, hogy kiesoda. Petőfi ránézett és kurtán viszonzotta az üdvözlést s tovább sétálgatott, ott hagyva az álmelkedő papot.

Az efféle kis városban hamar szeleszokott támadni. Általános volt erről a beszélgetés és nagy a zugolódás. Arany úgy iparkodott barátját mentgetni, hogy pennája után élő ember, sokat dolgozik s nem igen ér rá barátkozni. Ebben igazza is volt felig. Petőfi azonban nehezen ismerkedett már természeténél fogva, haves indulatában tolakodásnak nézte, a mi vagy igazszívű tisztelet vagy ártatlan kíváncsiság volt. Barátságát különben is — mint gyakran mondogatá — nem vesztegeti mindenkire ideje, teljesen az irodalomból élvén, nagyon el volt foglalva. Meggondolatlan hevesége, önértetes büszkesége, az író ember magánosság szeretete arra vitte, hogy így viselkedjék. Mindezt a szalontaiak kevélységnek, illetlenségnek mondogták s kárörömmel szólták meg érte, mikor

később feleségét, kis gyermekét dajkájával Aranyékra bizta.

Csak egy ember volt még Aranyon kívül Szalontán, a kihez vonzódott, a ki barátságával dícselkedhetett. A jókedvű Balogh János városi szenátor nagy szer a tréfalkozásban, a társaság éltető lelke, vidámsága és ropponó hamiskás mondásaival s res arról, hogy nem mondhattak olyat előtte, a mire ő csak úgy kapásból sikerült vagy kevésbé sikerült rimes boldonságot ne mondott volna. Olykor-olykor verset is írt. Egy népdala most is közzájón forog és közkedveltségű.

Ő is nagyon szeretett volna Petőfivel megismerkedni. Arany kerekén megmondta neki, hogy a dolognak sok bibéje van s alig lehet belőle valami. Ez épenséggel nem vette el a tanácsos ur kedvét. Elindult Petőfi szobássa szerint kurtán végezve vele, el akart menekülni előle. De Balogh János uram nem hagyta magát.

— Eljutok én uram a másik szobába is Nem afajta ember vagyok, a kit könnyű szerrel lerázhatsz a nyakáról.

— De tulajdonképen mit is akar tőlem? — fakadt ki Petőfi bosszankodva.

— Semmi egyebet, csak egy pár szót váltani. Ha megtetszünk egymásnak, eltöltjük együtt az időt. Ha nem kellenénk egymásnak, abba nem halunk meg.

— Értse meg kend, hogy semmi kedvem a beszélgetésre, — rivált rá Petőfi.

— Hiszen, ha én kend, kend is kend, — folytatta Balogh rendületlenül. Tudok én ezen a nyelven is.

KÜLFÖLD.

A keleti politika terén az osztrák-magyar monarchia és Anglia közötti fenforgó különbségekre vonatkozólag kétségtelenül figyelmet érdemel a Times következő közleménye, melyet az angol lap tegnapi érkezett számából veszünk át: Gróf Goltchowski javaslata teljes összhangban volt a monarchia hagyományaival, melyek a bécsi kongresszus óta oda irányulnak, hogy a status quo megmaradjon. Ha a monarchia diplomatáinak tudomásuk volna is arról, hogy a keresztények megnyitva szenvednek a török uralom alatt és ha rokon szívet is éreznének velük, mégis abban látnák a béke zálogát, hogy minden maradjon a régi ben és a status quo fentartására vonatkozólag a változás sokkal veszélyesebb, mint a mennyire szükséges. Anglia keleti politikájában sok dologra nézve teljesen egyezik az osztrák-magyar monarchival, de az ő konzervatívizmusa más. Anglia abban a véleményben van, hogy a porta és a világ békéje csak bizonyos föltételek között maradhathat meg és e föltételek legelsője, hogy Törökországban lassanként jó kormányzati rendszert léptessenek életbe. Miként Anglia az örményekre vonatkozó törekvéseit nem a porta tekintélyét akarja kihebiteni, hanem az a célja, hogy erősítse, úgy a szultánra gyakorolt nyomás, hogy a krétaiaknak messzemenő engedelményeket tegyen, szintén erre irányult. Ezért nem csatlakozott Anglia a krétai blokáde tervéhez, mert ez a felkelők és Görögország ellen volt irányítva. Erélyesen tiltakozik azonban a »Times« az ellen is, hogy mint országról állítják, a krétaiak angol pénzzel harcolnak, valamint az sem tetszik neki, hogy Athénból katonai segélyvel gyámoltják a felkelőket. Igaz, hogy a görög kormány nehéz, vagy talán lehetetlen is, hogy minden aktív szimpatiaát tartózkodjék, amde azért Te w f i k pasának mégis igaz volt, hogy panaszt emelt és Athénban helyesen cselekednének, ha szavait megszívlelnék. Végül a Times azt mondja, hogy a blokáde terve annyi, mintha a kocsit a ló elé fognák. A blokáde csak eszköz lehet

a célhoz, de hogy mi legyen ez a cél, arra vonatkozólag a szárazföldi hatalmaknak előbb meggyezésre kellene jutniok.

A Kongó-állam kormányáról már hónapok alatt az a hír terjedt el, — hogy az angol kormány nyál egyetértve a Nilus felső völgyébe a mahdisták országának szívébe akar elörényomulni. Minthogy a Kongó-államokat tart fenn Munduban és Dongóban, a hír épenséggel nem látszott valószínűtlennek. Legújabbant azt jelentik Brüsszelből, hogy a kongói csapatok mozgósítása már teljes mértékben folyamatban van, már elhagyták Dongot és az innen 250 kilométernyi távban fekvő Ladóba értek. Az expedícióknak, ha Dongótól Ladóig a mahdistáktól tisztá volt a vidék, — nem kellett valami nagy nehézségekkel küzdenie. — Az a terület, a melyen a csapatok keresztül vonultak, sűrűn be van népesítve és nagyon termékeny. Miodamélt azonban nem valószínű, hogy a Kongó-állam kormánya komolyan elhatározta, hogy az angolokkal egyetértőleg expedíciót szervez. Még ha az angolok már el is jutottak Dongóba, pedig még jó távol vannak innen és ha a Kongó-állam katonái el is jutottak Ladóba, a mi még nem egészen bizonyos, mégis még 1500 kilométer választja az angolokat a Kongó-állam katonáitól. Ilyen körülmények között közös hadviselésről szólni legalább is még korai. Míg a mikor az angolok már maguk mögött hagyták Ondurman-Chartum-ot, csak akkor jön el annak az ideje, hogy a Kongó-állam együttesen támadjon az angolokkal. Ez az oka, hogy az expedícióról szólt hírt csak kétkedéssel szabad fogadni. Legvalószínűbb, hogy nem komoly expedícióról van szó, hanem csak valami színleges hadmozdulat az egész.

Az örmény nép hivatalos vezetői kezdenek szelidebb hangokat pengetni. A v r a m pasa, az örmény patriarchatus vegyes bizottságának elnöke, a ki a patriarcha kérdés megdőléséhez sokban hozzájárult — mint Konstantinápolyból jelentik — a napokban meglátogatta az összes konstantinápolyi nagyketeket, hogy közölje velök: a porta és az örmény nép között sikerült a teljes egyetértést helyreállítani. A patriarcha helytartója: Monsignore Bartoghemiós körlevelet küldött a provinciákba, a melyben ajánlja az örmé-

nyeknek, hogy méltányolják azokat a jótéteményeket, melyeket a szultán uralma alatt élveznek és ne engedjék magukat a bujtogatóktól befolyásoltatni.

Ujdonságok.

Lajos napot ülő társaság

A magyar asztal-társaság, melynek diszelnöke Mándoky Béla nyug. színész s elnöke Boros Lajos ma este az indóház mellett levő s mindig jó boráról híres »Huszár« vendéglőben társas vacsorára gyűlésszerűen a 40—50 tagból álló társaság most is hazafias lélekkel szándékozik megülni a napot, melyen még természet is olyan borongó hangulatu, — mintha bizony ő is azért busultna, — azt könyezné, — kinek halhatlan neve minden Lajos napján milliók ajkáról száll ég felé s arra a szent örökségre, mely alatt a magyar Messias szent teste pihen s mely egész világot érő sirhalomból fog egyszer támadni a magyar nemzet hajnala: a független, szabad Magyarország föltámadása. Addig még csak sirva vigadjuk s vigasztaljuk magunkat a dalal: »Eszik eső karikába.«

*** Belügyminiszeri rendelet.** A belügyminiszter a »Keresztény« című tót nyelvű hetilap 1896. május hó 24-én kiadott 21-ik, valamint a »Magyar Néplap« f. é. július hó 10-én kiadott 82-ik száma összes példányainak elkobzását elrendelte.

*** Egy árvaszéki ülnök.** H. Böszörmény város képviselője az ujonnan alkotott városi szervezeti szabályzatban az árvaszéki ülnökök számát kettőről egyre szállította le; a megye ezt megváltoztatta úgy, hogy két ülnöki állás létesítessék. A város képviselője a megyei végzést megfélebbítte a belügyminiszeriumhoz, mely a városi képviselő határozatát hagyta helybe.

A költői triumvirátus — mint Petőfi magokat elnevezte — harmadik tagja Tompa, ekkor még Bejében lelkipásztoroskodott. Petőfi utján 1847-ben már levelet váltottak, de csak 1852-ben Kőrösön találkoztak személyesen. A triumvirátus azonban csakhamar megbomlott. Petőfi a jelesebb írókat az Életképek folyóirat mellé, a mi akkor Jókai szerkesztésében új életre kelt — óhajtott csoportosítani. Vachotára, a másik szerkesztőre már előzőleg, holmi izetlenkedések miatt nagy haragja volt; Tompát és Aranyt az Életképeknek iparkodott megnyerni, úgy hogy havonként mindegyiktől egy-egy verset közöltek volna. Egy-egy versért 7 ft 50 kr lett volna a honorárium. Arany szívesen beleegyezett, de Tompa habozott, nem akarta magát kizárólagosan az Életképekhez kötni, mert hiszen neki egynél több kiadó verse is akad. E miatt elidegenedtek egymástól. Zsörtölődésük különben még Murány városban kezdődik, a melynek romjait együtt látogatták meg. Petőfi rajongó lelkesedéssel a ragyogónak látszó lovagkoron járta keresztül az omiadéket s elmerengett a regényes kalandon, a melynek színtere most romhalmaz. Hat Tompa? »A nyájak kolompoltak«, írja az ő kedves parhaticus humorával, »a madarak daloltak és füttyöltek, a hámorok zugtak, mindenütt zaj, életzaj, csak itt fenn a bérczen, hol egykor agyuk dörögtek, csak itt volt csend, halál csend... kivéve, hogy Tompa hortyogott. Hrr, hrr, hrr!«

(Folyt köv.)

— Miféle ember ez János? — fordult Aranyhoz Petőfi nagy méltatlankodással.

— E bizony B. loch János szenátor, — világosítja fel őt Arany. Különbözik ha összekasztottátok a szekeret, végezzétek el egymás közt. En köztetek bíró nem leszek!

— No hát akkor értse meg kend, hogy sok földet bejártam, de ilyen szemenszedett szenátorra, mint kend, sehol sem akadtam, azért hát az Isten éltesse!

Ettől kezdve szívesen maradt társaságában. Állandó derült vidámsága szórakoztatta, hallatlan kadenciáit meg épen csodálta. Mint Arany maga mondja, együtt hárman polturás gyertyavilágnál ostoba versek rögtönzésében vetélkedtek. Arany is elővette kedves adomáit s nagy jókedvvel mesélte el. A derült vidámságnak napjai voltak ezek, tele reménységgel, teremtő iró lelkesedéssel és rendületlen hittel a haza szebb jövője iránt. Mindenki várta a haza boldogulása mellett a saját sorsának jobbra fordulását, a mi olyan könnyűnek, elkerülhetetlennek is látszott a rózsaszínű remények világában. Észre se vették, hogy az átalakulás olyan rohamos gyorsasággal megyen, a mi a haladás ellenségei részéről visszatörölés nélkül nem fog maradni. Nem látták, nem hitték, hogy forradalom elé sietnek. — Csak Petőfi várta ezt nagy lelkesedéssel. Széchenyi meg félt tőle annyira, hogy bele is örült.

Arany most már Petőfivel közölte összes irodalmi terveit. Petőfi lelkesedése felemelőleg hatott bizalmatlan kedélyére s a mit először Szilágyiban keresett, Petőfiben lelte most meg az irodalmi barátot. — Költészetük, ha elütő

szemben is, ikertestvér volt. Irányok helyességéről szinte várja Petőfi erős, határozott válaszáig, mikor Szilágyival vitatkozik, ez állítja, hogy Vörösmarty iskolája nem járta le magát, népies kifejezései közül pedig Toldy Estéjéből sokat törölni kívánt. A költői kidolgozásra váró tárgyakat egymásután vetették föl. Népies eposzra gondolt Arany, Petőfi egyformán. Csak királyt ne vegyen — inti Petőfi Aranyt — hősenek, még Mátyást se. Arany gondolt Rákóczyra, Csákra, sőt még Dózsa is megfordult fejében, de mégis a fejedelmek kora látszott neki a legvonzóbb tárgynak. Arany érzi és őszintén megvallja, hogy a lírai lelkesedés kora már elmúlt tőle. Majd Kinizsi Pálra gondolt, mint egyik alkalmas hősré, közbe 1847-ben Toldy estéjét írja, de októberben Murány ostromához fog hozzá és december 11-én el is készül vele. Ámbár Toldy Ferencz nagyobb eposz írására buzdítja, nem akarja elhanyagolni a kisebb költeményeket sem. A líráról lemondva a Fejér László-féle baladákban próbálgatná erejét. És itt tehetségének egy másik erős oldalára ösmer öntudatlanul. De még akkor a skót balladákat nem ösmerte. Kriza székely balladáit is csak később jelentek meg, mindazonáltal »Szöke Panni«, »Varró leányok« előstudiumok a ballada korszakhoz, az 1848-ban készült »Rákóczy« már teljes népballada. Murány után márcziusban elkészült Toldy estéje, a mit még ápril 1-én elküld Petőfinek. Már akkor meg volt a forradalom. Murány ostroma is, a mely februárban megjelent, hatástalanul hangzott el ez izgalmas időben. Toldy estéjének kiadása elmaradt jobb időkre.

* **Járvány** B-U j v á r o s község határában D a r a s k a pusztán és H a d h á z község gulya és ökörcsordájában a száj- és körömfajás, mint bennünket ertesítenek, járványosan föllépett.

* **Csatorna Budapest és Szeged között.**

Egy régi, szinte kalandszerű terv keresztülvitelével foglalkoznak mostanában, mely azt czélozza, hogy Budapestnek egyenes vízútja legyen Szegedre Nikolits Fedor báró és Koltor László, a csatorna engedményesei külföldi tőkepenészek segítségével akarják kiépíteni a csatornát, melynek költségeit 40 millióra számítják. A tervbe a soroksári dunaágot is bevonják, a melynek rendezésére a kormány több mint tíz milliót szádeközlik kérni a törvényhozástól s így remélik a tervezők, hogy a kormány őket is támogatni fogja tíz millió erejéig. A csatorna utvonala a következő: Budapesttől Dömsödön az elzárt soroksári Dunaág használtatik fel. Dömsödtől Kun-Szt. Miklós és Izsák érintésével a péterii állomás felé veszi irányát, a hol az államvasút metszése után kétfelé ágazik; az egyik ág Csongradnak, a másik egyenesen Szegednek vezet és pedig úgy, hogy Szeged fölött a szeszgyárnál, a körtöltés mellett a Tiszába torkollik. E torkolatnál egy nagyobb szabású téli kikötő is van tervezve. A csatorna úgy lesz berendezve, hogy a tápvíz a Dunából kapja három, esetleg négy tartányban és a Duna és a Tisza közötti körülbelül 24 méteres esést ezen tartányok egyenlítik ki. Ily módon állanak elő azok a niveau-különbségek, a melyek az olasz módra való öntözési lehetővé teszik. Tehát a csatorna nemcsak szállításra, hanem a föld öntözésére is be lesz rendezve. Hossza 190 kilométer lesz s a hajjáratok két nap alatt fogják megtenni az utat Budapest és Szeged között. Az éjjeli közlekedésre villamos világítással lesznek a partok ellátva. Hir szerint a finanszírozás után, a mit az engedményesek még ez évben keresztül visznek, a jövő év elején már az építést is megkezdik.

* **Éjjeli botrány.** T ö r ö k János, B u r a János és B a r n a István kőművesek nagy lármával és veszekedéssel jöttek szekeren M.-Pályából és a »Telegdi« előtt megállva, ütegelni is kezdték egymást, a rögtön rendőri beavatkozással azt adták elő, hogy T ö r ö k nem akarja kifizetni heti munkabérüket s rájuk még tolvajságot is fog s Török ezt nem tagadta s a rendőrök előtti is kijelentette, hogy míg ő aludt két tanoncza 10 forint ellopott tőle; de a vizsgálónál semmit sem találtak a két tanocznál, ha csak a most is folyó vizsgálat nem deríthet majd ki valamit.

* **Értesítés.** A d e b r e c z e n i ö i p a r i s k o l a, mely eddig a jótékony négyzet Nagypéterfia utcái árnyékában volt elhelyezve, f. évi szeptember hó 1-től új helyiséget nyer. E minden tekintetben megfelelő helyiség a Batthyányi utcában lévő P u s z t a y-féle ház, a mely a város legjobb helyén, központban áll s ebbeli fekvésénél fogva kiválóan alkalmas arra, hogy a város bármely részéből könnyű szerrel hozzáférhető legyen. Midőn ezt a nagy közönség tudomására hozom, egyszersmind ertesítem, hogy az iskola, tapasztalt, jó tanerőkkel ellátva, f. évi szeptember hó 1-én az említett helyiségben nyitja meg negyedik évi pályafutását. A tanulók beiratása szept. 1-től 4-ig tart. A tandíj egy évre 35 ft és felévenként előrefizetendő. Rézben vagy egészben való tandíjmentesség különösebb szegénység és kiválóbb előmenetel által érhető el. Munkavállalás czéljából is vétetik fel néhány ingyenes növendék; új növendék azonban csak két havi próbaidő után alkalmaztatik. A növendékek rendesek vagy rendkívüliek lehetnek, úgy egyik, mint másik egyszerre csak egy szakmát végezhet és legalább félévre kell iratkozni, rövidebb időre legfeljebb csak a himzősztályba vétetik fel növendék. Debreczen 1896. aug. 17. V e r e s n é S z a t m a r y Teréz, a női pariskolai szakközlettség elnöke.

* **Millenniumi ünnepek Amerikában.** Az amerikai magyarok egyre ünneplik a magyar állam megalapításának ezredik évfordulóját. Augusztus 10-én Penszilvánia Homestead

városában az Első magyar betegsegélyző-egylet rendezett millenniumi bált. Augusztus 22-ére a new-yorki »Petőfi betegsegélyző-egylet« tervezett nagy történelmi felvonulást a magyarok lakta utcákban és banketett a Progress Assembly Rooms-ban. A csikágói Egyesült magyar egyletek a u g u s z t u s 23-ikára hirdettek millenniumi ünnepet, melyet a lövészparkban rendeznek.

* **Szakértők kinevezése a kiállítási zsűribe.** A kiállítás III. (közoktatásügyi) csoportjának bíráló bizottsága Z s i l i n s z k y Mihály államtitkár elnöke alatt tartott alakuló ülésén több szakértő kinevezését javasolta a zsűri elnökének. W e k e r l e Sándor zsűrielnök e javaslatok alapján a következő szakértőket nevezte ki a közoktatásügyi csoportzsűrihez: 1. dr. T ö t h Lajos egyetemi tanárt, 2. dr. N é m e t h y Géza egyetemi tanárt, 3. dr. N é g y e s y László egyetemi magán tanárt, 4. dr. G y o m l a y Gyula főgimnáziumi tanárt, 5. dr. K o v a c s János tanárképzői tanárt, 6. dr. K i s s Áron tanárképzői tanárt.

* **Sertés vész.** K a r c z a g város kapitánya hivatalos ertesítésben tudatja, miszerint ott a sertésvész kiütött s annak be- és kihajtása eltiltattott.

* **Portugál nemzeti ünnep.** 1897 július 8-án lesz negyedszázadéje annak, hogy Vasco de Gama vezetésé alatt elhagyta Lisszabont az a kis hajócsereg, melynek stkerült a Keletindia-vezető tengeri utat felfedezni. Ezen napot egész Portugáliában ünnepélyesen meg fogják ülni. A kormány rendelete folytán egy bizottság már ki is dolgozta a nemzeti ünnep programját. Lisszabonban az ünnepi összejövetelek számára külön fognak egy új épületet építeni. 1897-ben a következő kiállítások fognak Lisszabonban megnyitni: a) Nemzeti földmívelési és állat kiállítás. b) Nemzeti parkkiállítás. c) Nemzeti néprajzi kiállítás. d) Halászati, víz- és helyrajzi kiállítás. e) Szép-növészeti kiállítás (a 15. és 16-ik századra vonatkozólag.) f) Vasco de Gama-féle gyarmatkiállítás. Az összes tengeri hatalmak kormányait felkérték, hogy hajóhadaikkal vegyenek részt ezen jubileus ünnepen; e szerint a Fajban nagy hajóraj fog összegyűlni. Lesz azután még nemzetközi regatta-, lövész- és kerékpárverseny. Az említett ünnepély-rendező bizottság által kijelölt művészek által egy történelmi dráma és opera fog kidolgoztatni s előadani. Szóval a portugálok nemzeti ünnepe a legimpozánsabbnak ígérkezik.

* **A sertésvész kórisméjének megállapítása.** A földmívelésügyi miniszter a múlt év végen dühöngött sertésvész alkalmából kiadott azon körrendeletét, a melylyel a sertésvész kórisméjének megállapítását az állami állatorvosok hatáskörébe utalta, mint már megírtuk, legújabbban hatályon kívül helyezte azzal, hogy a sertésvész föllépése vagy gyanúja esetén a kórismét ezen a törvényhatósági állatorvosok állapítsák meg. Az új rendelet szerint az eljárás a következő lesz: Ha az állatorvos a megtartott vizsgálat alapján a sertésvész gyanúját alapította meg, de nem volna elhullott sertés, melynek szervei a vizsgálatra alkalmasak, úgy a gyanus sertések közül a tapasztalt kórra nézve legjellegzetesebb tüneteket mutató darabot, szabályszerű becslési eljárás után leszuratja és boncolás útján a kórismét megállapítja. Ha a hatósági állatorvos sem a sertésvész gyanúját, sem egyéb ragadós betegségeket nem konstatait, erről szóló irásos jelentését az elsőfoku hatóság az állami állatorvosnak betekintés végett mielőbb küldje meg. Az állatorvos azon esetben, ha a kóros szervek vizsgálata alapján a sertésvést egészen határozottan meg nem állapíthatta, a kórra nézve legjellegzetesebb elváltozásokat mutató vizsgálata még alkalmas friss szerveket, — személyesen felügyelve a gondos csomagolásra és hivatalos pecséttel ellátva, a kórisme felülvizsgálása végett az állami állatorvos egyidejű ertesítése mellett Budapestre a kir. állatorvosi akadémiához küldi, kellő gondot fordítván arra is, hogy a küldemény a származási hely, (tehát az illető vármegye, járás és község neve és esetleg a község határa-

ban fekvő pusztá, illetve u d v a r) pontosan meg legyen jelölve. Az állatorvosi akadémia illetékes szaktanára a felülvizsgálatot azonnal teljesítvén, az eredményt az elsőfoku hatósággal és az állami állatorvossal táviratilag közli, egyúttal pedig a földm. miniszteriumhoz irásosan bejelenti. — Ha az állatorvos, vagy az állatorvosi akadémia a sertésvész jelenlétét alapítja meg, az elsőfoku hatóság az állami állatorvossal egyetértőleg intézkedik az iránt, hogy a 36.500—95. számú körrendelet 1. §-ában előírt s már a gyanu esetén alkalmazott zárlati intézkedések a vész község összes sertéseire szigorúan fenntartásnak és illetve a múlt évi okt. 4-én 72132. sz. rendeletben előírt forgalmi korlátozások a fertőzött községgel határos szomszéd községekre is érvényesíttessenek mindaddig, míg a járvány megszűnése után a zárlatfeloldás megtörténik. Ha az állatorvos a sertésvést egész határozottan megállapította, — ezt az elsőfoku hatóság a földm. i v e l é s i miniszternek táviratilag azonnal bejelenti és az illetékes állami állatorvossal is azonnal közli. Ha pedig nem ugyan sertésvész, de más ragadós betegség (orbanz vagy körömfajás) konstataitott, az ez ellen előírt intézkedések fogantatosítandók; ellenben, ha ragadós betegség nem állapított meg, akkor az 1. §. értelmében alkalmazott előzetes intézkedéseket hatályon kívül kell helyezni.

* **Az ipartestületi kongresszus.** A hazai kézműiparosok ez évi szeptember 6. 7. és 8. napjain fogják negyedik ipartestületi kongresszusukat megtartani. A kongresszuson M u d r o n y Soma fog elnökölni és a napirendre a következő fontos ipari kérdések vannak kitűzve: 1. A kereskedelmi és vámszövetség ügye. Előadó Kreutzer Balázs ipartestületi elnök (Szolnok) 2. Az adóreform a kézműipar szempontjából. Előadó Csosz József (Kecskemét) és Szlaha Ferencz (Félegyháza) ipartestületi jegyzők. 3. Ipari szövetségek. Előadó Szmollány Nándor szövetségi titkár. (Szeged) 4. Iparos szakoktatás. Előadó Ivánkovics János ez. püspök (Budapest). 5. Az ipar-törvény revíziója. Előadó Achim János (B.-Csaba) és Kiss Ferencz (Arad) ipartestületi titkárok. 6. Az iparosok választói joga. Előadó B-rtsey György (Nagyvarad) és Schmelzer Ferencz (Pécs) ipartestületi elnökök. 7. Az ipartestületi kötelekben álló iparosok nyugdíjügye. — Előadó Edvi Illés László kamarai titkár (Arad). 8. Az iparos érdekek képviselete a törvényhozásban. Előadó Bobula János orsz. képviselő (Budapest). 9. A katonai és községi aligazgató (Budapest). 10. A vadóripár és házalási ügy. Előadó Deil Jenő kamarai titkár (Kassa). 11. A fegyver-iparüzés körüli sérelmek. Előadó Sarkány Ferencz ipartestületi elnök (Budapest) és Hirschfeld Lajos ipartestületi titkár (Kolozsvár). 12. A munkaközvetítés és a szállók országos szervezése. Előadó Sugár Ignác kamarai h. titkár (Miskolc) és Nehmann Gábor ipartestületi elnök (Pápa). 13. Betegsegélyző pénztári ügyek. Előadó dr. Horváth János az »Iparügyek« szerkesztője (Budapest). 14. Az ipartestületek portóméntesége. Előadó Madary Gábor ipartestületi elnök (Budapest). 15. Vegyes indítványok. Előadó Szontagh Jenő, köz. biz. tag (Szolnok).

* **A posta Kínában.** A mennyei birodalom ugyancsak távol áll attól, hogy megjeljen a nevének. Így a legutóbbi idők még munkaszünet sem volt. A küldemények továbbítása magánvállalkozók kezében volt, kik azt a legnagyobb lelkiismeretlenséggel fogantatosították. A Tsuangli-Yamea ez anomálián segítendő, császári posta felállítását határozta el, melynek létesítésével sir Robert Hartot, a kínai fővámbivatal vezetőjét bizta meg. Egyelőre 500 postahivatalt fognak felállítani, még pedig úgy, hogy a vezetést európaiakra fogják bzní, az alárendelt állásokat azonban benszülöttekkel fogják betölteni.

* **A királynő proklamációja.** A tizenhat éves németalföldi királynő a napokban proklamációt intézett népehez. — Ennek a furcsa okmánynak következő története van. A fiatal királynő a napokban egyszer az angol tanítás közben anyára

figyelmetlen volt, hogy nyelvmesternője panaszt emelt ellene a regenskirálynénál. E panasznak az lett a következménye, hogy a királynő fél napi szobafogságot kapott, még pedig éppen azon a délutánon, mikor fényes kerti ünnepet rendeztek, melynek a fiatal fejedelem mód nélkül örült. Vilma királynő haragosan járt föl s alá szobájában s mindenféle bosszúterven törte a fejét. — Végre oda ült íróasztalához és proklamációt fogalmazott hü alattvalóihoz, melyben keservesen panaszkodott a rossz bánásmód miatt, melyben egy angol guvernánt részesíti Németsalföld királynőjét. Aztán alkírta ezt a politikai okmányt, kinyitotta az ablakot s intett a kaona-örszemnek, hogy küldjön hozzá egy szolgát. A szolga megjelent s a királynő megparancsolta neki, hogy vigye el a kéziratot a hivatalos lap szerkesztőjéhez. A szerkesztő nagy szemet meresztett, mikor meglátta a proklamációt, melynek végére az volt írva, hogy föltétlenül a — honnapi számban közlendő. Szerencsére akadt a munkatárak között egy szenvedélyes autográfgyűjtő, a ki a királynő proklamációját gyűjteményébe bekebelezte, még mielőtt a papirkosárba vándorolhatott volna, mert a regenskirályné időközben elengedte a királynőnek büntetését, akinek az volt legelső dolga, hogy a proklamációt telefon útján visszavonta.

* Lakodalmi vendégek figyelmébe.

Egy müncheni vendéglős a következő körlevelet intézte számos ur emberhez:

"München, 1896. aug. 10. Tek. N. N. urnak Helyben. Ön részt vett a lakodalmi ebédben, melyet M. ur adatott esküvője után az én vendéglőmben. Ételek és italok címén 741 márká 83 fillér követésem támadt. En ezt az összeget első sorban az új házasságért kértém, a kik azonban, legnagyobb sajnálatomra fizetés képtelenek. Legnagyobb sajnálatomra tehát kénytelen vagyok jogommal élni — és a lakoma egyes részleteivel szemben, a lakoma költségei fedezésének kötelezettsége már abból is kitűnik, hogy ön jókora mennyiségű ételt és italt fogyasztott. Az a körülmény, hogy önt a házosok meghívták, feljogosítva önt ugyan, hogy ellenük viszontkeresetet indítson, mint harmadik ember közt létesült megállapodás azonban engem nem érint. — Megjegyzem azt is, hogy M. ur maga mondta nekem, hogy ön a nász-lakoma elfogyasztott részében nem is adott nekik a számlát. Felkérem tehát, szíveskedjék az önről 26 márká 50 fillérrel megfizetni és megjegyzem, hogy a 3 és fél évre járó kamatokat, melyek 139 márká 82 fillért tesznek ki, fel sem számítottam. Tisztelettel X. Y. vendéglős."

N. N. ur e keserves tapasztalata után az óvatos nászvendégek a jövőben igen helyesen fogják tenni ha követelik, hogy a vőlegény vagy a nászapa az első kanál leves elfogyasztása előtt — a nász-lakoma kifizetett számláját felmutassa.

A humoros sárga kabát. Li-Hung-Csang exotikus viselkedése Angliában nem csekély derűtlenséget keltett; még most is a legfurcsább anekdoták keringenek róla a lapokban. Különösen az interviewok érdekesei. Li-Hung-Csang ugyanis ellentétben van az európai államférfiakkal, a kik keresztet vetnek és fohászolnak, mielőtt egy interviewot kiállanak, rajong azért, hogy meginterwiewoltassék s a mellett olyan furfangosan, ügyesen sikamlík ki a kérdések alól, hogy nem mond egy árva szót arról, ami a hírlapírókat érdekelné, annál jobban megfagytatja az újságírókat. Egy angol kollegánk a következő Li-Hung-Csang interviewet közli:

Li-Hung-Csang hivatott magához. A beszélgetést ő kezdte:

- Hány éves?
- 35.
- Mennyi pénzt keres?
- 600 forintot keresek évenként.
- Én úgy találom, hogy az igen sok egy újságírónak.
- Vannak kollégáim, a kik többet kapnak, vannak a kik kevesebbet.

Ragyogó stilusa van önnek?

— Szünet. Li-Hung-Csang folytatja:

- Szépeknek találja ön a dockokat?
- Igen szépeknek.
- Valóban?
- A leghatározottabban. De miként vélekedik fenséged Londonról?
- A fenség bizony nem tudott szelleme-sebbet választani, minthogy:
- London igen szép nagy város.
- Miként vélekedik ön a királynőről?
- Nagy tisztelője vagyok a királynőnek igen kegyes.

Mások sem jártak jobban vele, mint az újságíró. Tweeddale marquistól azt kérdezte: hány esztendő a felesége. A marquis azt válaszolta a sárga kabát fenséges tulajdonosának, hogy kérdezze meg magát a marquisnét. Li-Hung-Csang meg volt lepve e választól:

- Khiniában a legnagyobb udvariasság egy asszonynak a korát kérdezni.
- Én őszinte választ kapni?
- Mindig.

Másik jelenet:

- Azt hiszem Mr. Hills ön milliomos?
- Nem egészen.
- De gazdagabb mint Rothschild?
- Korántsem!
- Hát akkor maradjunk annál, hogy előbb jön Roth-child azután rögtön ön.

Az angol lapok Li-Hung-Csang nejről is tudnak egyetmást. Az alkirálynő ötven esztendő, de alig látszik idősebbnek harmincz-nál. Igen szép és nagyon művelt. Odahaza Pei-Hoban mindig egy esomó pávát tart az udvarán, van továbbá növény és porcelán gyűjteménye. Természetesen ezer szolgáló lesi parancsait. Van 500 ruhája, 200 szoknyája. Lába mint előkelő khinai nőhöz illik, annyira elnyomrodott kicsiny, hogy néhány lépés is fájdalmat okoz neki. Szobájában is szolgáló kötelesek őt cipelni, és ezért egy pillanattig sínes cselédjei nélkül, a kikkel szigorúan bánik Li-Hung-Csangné nagyon érti a füstökös művészetét.

Gazdag fekete haját képes száz különböző frizurára fésülni. Li-Hung-Csang most egyébként Amerikába utazik.

x Szepességre izr. családhoz egy 13 éves fiúért csere keresetük. Bővebbet a kiadóhivatásban.

*** Egy tanuló** teljesellátásra elfogadtatik egy fő téren lakó intelligens családnál: Czim megtudható a szerkesztőségben.

Táviratok.

Pósa Lajos ünneplése.

Budapest, aug. 25. (A Debreczen er. táv.) Tegnap este Pósa Lajos nevenapjának előestéjén a híres Pósa család, melynek tagjai a legnevesebb irodalom-alkotók, nagy lakomát rendezett Pósa a tiszteletére. Mene és György orok szállóbirókossai gyönyörű menüvel borral telt hordót ajándékoztak a társaságnak melyet Nikolics Döme és Barabás Béla hoztak küldött ségileg. A felvidéki irodalmi köre is küldöttségileg képviseltette magát. A lakomán számos toaszt hangozott el, Pósa Lajos gyönyörű borsdalt olvasott.

A kertészeti kongresszus.

Budapest, aug. 23. (A Debr. ered. táv.) A kertészeti kongresszust ma délelőtt nyitották meg. A védnökséget Dr. Ányósi földmívelési miniszter vállalta el, a ki a megnyitáson határos beszédet mondott. — A kongresszust Matlekovics S. a csoportbizottság elnöke nyitotta meg, kik beszéde után Kmich Gusztávot választották meg elnöknek, akinek indítványára küldöttséget menesztettek Dr. Ányósi miniszterért aki hosszabb beszéddel felelt. Kmich üdvözlésére. — Dr. Ányósi beszéde után megkezdődtek az előadások. Elsőnek Magóczy Dietz Sándor olvasta fel Molnár István hírnevét a mezőgazdasági

területeknek gyümölcsfákkal való beültetéséről, amit a gazdáknak melegen ajánlott. Mihalovics Béla a konyhakertészeknek a 3. osztályu. kereseti adó alól való felmentéséről érkezett

Kereskedelmi alkalmazottak kongresszusa.

Tekintve hogy a folyó évi augusztus hó 15-iki fővárosi napilapok egyik másikában egyesületünk létjogosultságára vonatkozólag oly rosszhiszemű támadásokkal és galád gyűlöletünk tisztességes voltát és humánus jóakarátát csakis a legfeltétlenebbül sérthetik, kénytelenek vagyunk sértett ügyünket a közvélemény elé vinni és a rózsaszínű támadásokkal — alaptalan voltát kimutatni, szóval egyenes homlokunkkal állást foglalni ily galád akna munkákkal szemben bár polemikára nincs időnk, miután munkásságunkat és ügybuzgalmunkat a kongresszus üdvös kérdése igényli, a miért ki is jelentjük, hogy jelen demontivel a helyzetet tisztázva minden polemizálásnak elejét vesszük és netáni cikkelyezéseket — humanus törekvésünk szent tudatában felelelően hagyunk.

Ma azonban, hogy a polemikában személyemet is vontak és szereplésem jogosult volta is kétségbe vonatott egyes rosszhiszemű jellem által csak azért, mert kereskedő nem vagyok és ma illetéktelenség jeleztek eddigi ténykedésemet, faradozásomat épp azok, a kik csak a közelmúltban is gazsultáltak és kegyemet is vadaszták, erkölcsi kötelememnek ismerem megjegyezni, hogy tudva, hogy kereskedő nem vagyok, kérttem fel a titkári állomás elfogadására még mult év június 1-én a kereskedő ifjak szervezkedő bizottsága által, mely állásomban 1895. évi június 14-én tartott I. alakuló közgyűlésen erősítetttem meg, tehát szereplésem jogosult voltához ezek alapján mi kétség sem férhet, ha mindjárt nem is vagyok, kereskedő, miután ugy itt, mint bárhol más egyesületnél a titkári állásnak csakis egy kvalifikált egyén felelhet meg, mely tisztémnek a kereskedő alkalmazottak érdekében minden érdektől menten eddig 14 hónapon keresztül a legfeltétlenebb jóakarattal és ügybuzgalommal meg is feleltem és dolgozni fogok addig, míg a kereskedelmi alkalmazottak értelmes és érett nagy zöme feltétlen bizalmat bírom és nagy munkámat be nem fejezem, mert elvem fél uton meg nem állani.

Számolva a személyes kérdéssel alólírott bizottság nevében megjegyzem, hogy az egyéves mozgalom, mely annyira nemes intenciótól vezéreltetve, országos jellegű egyesülete életbehívása céljából, eme humanus programot valja, ugymint:

„a magyar kereskedelmi ifjuság, tehát az alkalmazottak hazafias érzületét fejlesztendő, társulás és önművelődés útján, minden szép, nemes és józan dolognak utörőjévé lenni, a hazafias termékeknek előjogot adni és azokat forgalomba hozni, a kereskedelmi személyzetből hasznos és gyökeres magyar kereskedőket nevelni, szakimeretekkel istápolni, szaktanfolyamokat alapítani, önkéntesi tanfolyamot szervezni, az elzüléstől megóvni, méltó társadalmi állásuknak visszaadni és így a kereskedelmi alkalmazottból művelt, szakképzett kereskedőket nevelni, állás nélkülüket segélyezni és díjmentesen elhelyezni, a mindnyájunk jól kiérdemelt, kényelmes nyugalmát biztosító tisztességes otthonát megalapítani és végre a főnök és a személyzet közötti rendezetlen és tarthatatlan viszonyokat törvényszabta módon a tisztesség és méltanyosság szabványain belül alaposan javítani és véglegesíteni, a magyar kereskedelem jó hírnevét biztosítani és ezzel szeretett magyar

hazánknak a legfellebbebb szolgálatot teljesíteni, mert hol a kereskedelem virágzik, ott a haza fénye derül, az az egyesület létjogosult és minden támadás csakis rosszhiszemű és jogtalan lehet, törtéjék az birki részéről is.

Miután minden akció reakciót von maga után, szentül meg vagyok győződve, hogy egy a fővárosi, mint a vidéki kereskedelmi alkalmazottak értelmes, minden politikai pártállástól ment, érett és törekvő nagy zöme. Törekvésünk és így egyesületünk egy erkölcsi, mint hazafias, humánus voltát felismerni, méltányolni és mi tömegesebb hozzájárultával hathatósan támogatni is fogja anyaegyesülete a magyar kereskedelmi alkalmazottak országos segély, önképző-, és összpontosított helyeszközlő-egyesületének a szeptember 5. 6. és 7. napokon a fővárosi kiállítási ünnepek csarnokában méltóságos Vöröslászlóállamtitkárral tartandó kongresszusára vonatkozó törekvését, miután sem az egyesület, sem egyesek, de különösen maguk a tiltakozó ellenlábások sem kockáztatnak mitsem és így ama hangzatos "fiaskótól" sincs mit tartani, miután a kongresszussal kapcsolatos kiadásokat és költségeket a kereskedelmi alkalmazottak orsz. kongresszusának előkészítő alairott bizottság érdemes elnöke Markert Rezső ur sajátjából fedezi és adozza.

Ha már most tekintetbe vesszük nemes mozgalmakkal szemben, úgy Excellenciájára Dániel Ernő ur kereskedelmi ügyi miniszter méltósága kiérdemelt jóindulatát és pártfogását, mint az egyes igazgatóságok, vállalatok támogató községét és érdemes ügyünk előrehaladt voltát, úgy meddő munkát végeznek és már elkéstek a robbanó elemek, — miután kongresszusunkat, muljogtalan óvásuk ellenére is mulhatatlanul megtartjuk tekintve, hogy az ellenlábás tiltakozó elem csak igen parányi részét képezi a kereskedelmi alkalmazottak nagy zömének, s mely a kongresszus eszméjét nemesek időszerűnek, hanem emellett szűkségesnek is elismeri és annak megtartása mellett harcol mert sérelmes helyzetén csakis, egy országos jellegű kongresszus és nem egy kenyelmes casino-rendszerre alapított ifjúági egyesület van és lehet csak hivatva segíteni és ezek után fenn tartakozik e nagy zöme az alkalmazottak minden ellenségeskedés és tiltakozás ellen.

Daczára, hogy a kongresszus felette sok tenni és végezni valót ölel fel, és szórakozásra alig marad pár rövid óra, az egyesület azonban mégis oda hatott, hogy a kongresszuson résztvevő vidéki szaktársak és ünnepek folyamán minél jutányosabb s minél kellemesebb élvezeteknek és látványosságoknak lehessenek részesei és a legzebb emlékekkel térhessenek vissza és lehessenek méltó apostolai a szent és humánus ügyünknek, a magyar kereskedelmi alkalmazottak összűgyének.

Ennélfogva a kongresszusra vonatkozó százezer példányba már a közeli napokban az országban csetkündendő nagy felhívásunkat megelőzőleg, felhasználva jelen kényszer helyzet szülte dementit is, felhívom egy a fővárosi mint vidéki szaktársakat, hogy mindazok, kik a kongresszuson mint személyes előadók, szakreferensek szerepelni szándékoznak, részint holmi egészséges javaslattal a tárgyalásokhoz hozzájárulni kívánnak, úgy a z anyagot, esetleg a szakmunkát a lehető szépséget a leggyorsabbban 8 napon belül a titkárságnak (Budapest, Damjanich-utca 21. sz.) mulhatatlanul beküldeni sziveskedjenek.

Később érkezett javaslatok a z idő rövidsége miatt figyelmen kívül hagyatnak.

A kellemesen tapasztalt vidéki nagy érdeklődéssel szemben felhívom vidéki szaktársaink szives figyelmét a közeli napokban megjelenő kongresszusra vonatkozó nagy felhívásunkra,

és a kongresszuson leendő minél tömegesebb részvételre.

Tamogassátok azt a szent eszmét, mely boldogulástokat czélozza, — az egyesületre vonatkozólag pedig! Tömörüljétek a szent ügyért minél tömegesebben hazafiai lelkesedéssel fenn lobogtatott zászlónk alá; küzdeni nemes s pártoló ifjúként a szent ügyért, a melylyel egy közös édes mindnyájunk, mint szeretett drága magyar hazánk közös érdekeinek hódoltok és minél fényesebb tanujelét adjátok művelt értelmiségteknek, — hogy mint törvényes alapon álló törekvő ifjak megértettétek a kor és helyzet intőszavát és ismeritek szent kötelemteiket a mivel önmagatoknak és szeretett hazánknak tartózkodtok, mert a hol a kereskedelem pirul, ott a haza fénye derül! Keveset beszéljünk és sokat tegyünk, ez legyen a fő elvünk. Bizzatok az egyesület jóhuzeműségében, mely édes mindnyájatokat szeretettel felölel.

Isten áldása törekvésünket.

Szent ügyünk mi fényesebb sikerülte reményében maradtunk egyesületünk 100-as bizottsága nevében

Budapest, 1896. augusztus 21.

hazafiai üdvözlettel és szaktársi szeretettel hívetek Havas Jakab, egyesületi elnök, Markert Rezső, kongresszust előkészítő bizottság elnöke. Keresztés Zsigmond, egyesületi titkár. Bizottsági tagok: Müller Ignátz, Reich Lipót, Spitzler Zsigmond, Grosshaus Mór, Corodini Gyula, Czukor Vilmos, Somlyay Gyula, Häusler Lajos, Schvartz Mór, Oblát József, Hertz Rezső, Büchler Mór,

Falusi kisasszonyok.

— Budapesti levél. —

aug. 24.

Van egy ósómó fővárosi fiatal ember, a ki szinte sportszerűleg üzi a falusi kisasszonyok gunyolását. Ha valamelyik hölgy ruhája nem tetszik nekik, így sóhajtának fel:

— Isenem, micsoda falusi izlés!

Ha valamelyik ismerős kisasszonyuknak nem pereg folyton a nyelve:

— Ugy halgat mint valami ábrándos falusi szépség!

Az pedig egészen rendes zólásmódjuk, ha valakivel szemben kicsinylésüknek akarnak kifejezést adni:

— Falusi liba!

A "falusi" lenező jelző alatt nem csupán a falusiakat értik, de általában a vidékieket. Hanem azt hiszik, hogy a "falusi" gunyosabban hangzik, mint a "vidéki", mert szerintök már magában a "falu" szóban is van valami végtelenül kicsinyes és nevetséges.

Persze ezek az urak talán soha életükben se voltak vidéki uri társaságban, mert ha lettek volna, csak egyszer is, más véleményük lenne a vidéki kisasszonyokról. Mert igaz ugyan, hogy a Márkus Emília meg a Csillag Teréz toleltetteiről nem tudnak annyit beszélni, mint a színházi kisasszonyok, de másrészt — sértés nélkül legyen mondva — nem is vágyakoznak mindenáron olyan, vagy ahhoz hasonló ruhákra.

A "mindenáron" alatt nagyon sokat lehetne érteni, de maradjunk csak annál az egy árnál, hogy ferjhez mennek érte. És van közöttük, a ki ezen nem is talál semmi megbotrántoztatót. — Sőt egészen természetesen tartja, hogy ahhoz menjen, a ki szebb toilletket, szebb lakást tud neki szerezni. Volt egy ismerősöm, a ki egész nyíltan meg is mondta egyszer:

— Bizony én olyanhoz nem mennek, a ki nem tudna nekem olyan ruhákat csináltatni, a minőket én akarok!

Mindössze egy mentsége volt; az, hogy pezsgős vacsora közben lett ilyen őszinte.

Hát a vidéki kisasszonyok még nincsenek ennyire! Más dolgok is érdeklik őket mint a toillettek!

Lehet, hogy csalódom, de az a szerény nézetem, hogy a ki gondatlan fiataloságát oda-kinnt élte át a vidéken, a hol mégis több a levegő és tisztább mint itt és a hol az emberek lelke is tisztább, mert az erdők és a virágok rétek még a rosznak induló lelkébe is belopják a jó, a nemes hangulatát — hát az a gyermekkorában beszívott üde, poétikus érzésekből talán tart meg valamit ifjúkorára is.

S valóban megtart. S ha akad is közöttük olyan, a kinek a ruhája nincs egészen jól szabva, de a szívük, a lelkük, az többnyire jól van szabva.

Különböen logjokban érezhettük az ő tisztító és nemesítő hatásukat, most mikor felrándult hozzánk a vidék virága, a jó képű bácsik és a kedves öreg nének ki-éretében.

Szinte az utca levegőjét is megtisztította egy-egy ilyen bájos, igénytelen gyermekleány, mikor félénk lépésekkel végigsuhant az utcán...

Bezzeg nem voltak ezek a lépések azok a modern poéták által sokszor megénekelt előkelő, hosszú mágnásos lépések — félénkek és aprók voltak — de kedvesek, nagyon kedvesek — az aszfalthoz nem szokott lábacskák félénk tapogatózásai.

És arcukon sem volt az előkelő, nagyvárosi sápadtság és szemek se csillogtak jobbra, balra, kaczerán, kihivólag, de piros és egészséges volt az arcuk és szerényen nézettek szét az utcán, csak akkor sütvéle a tekintetüket, mikor egy-egy merész urfi nagyon megaláta őket nézni.

Kedvesek voltak csak így látásra is kétszeresen kedvesek, ha régi ismerőseink voltak, a kiket utójóra még rövid szoknyácaikkban láttunk, s a kik most kissé szögletesen talán, de végtelen bájosan emelik meg hosszú szoknyáikat.

Milyen jól esett ezekkel újra találkozni! S közelükben hogy szálltak el szívünkől a léha vágyak, agyunkból a frivol gondolatok.

Magukkal hozták ide a vidék egyszerűségét és tiszta hangulatait, arcukon az egészséget, üdéséget, lelkükön az igazi leányság zománcát.

És nagyon csalódot az, a ki ma egész sajnálattal mondta:

— Láttam a minap. Valami kis falusi ártatlanságot kellett kalauzolni! Képzem, milyen jól mulatott!

Nem jól képzelt. Mert a jó mulatságnál is többet élveztem: boldognak éreztem magam, mert kezdtem visszanyerni elveszni készülő hitemet, abban, hogy vannak még olyan leányok is, akiknek nemcsak udvarolni lehet, de a kiket el is lehet venni szegény embernek is.

Julius.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepeken d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreceni kir. járásbírság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Museum, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként, e. 10-12-ig.

A Gőcsey-egyesület „Othona” a kereskedelmi akad. palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:
Hétfőn)
Csütörtökön) 11-12 óráig.
Kedden)
Szerdán)
Pénteken) 9-11 óráig.
Szombaton)

Délután:
Minden hétköznap 2-5 óráig.
Vasárnap délelőtt 9-12 óráig

Debreczenbe érkezik		
Budapest-Nagyvárad felől	délután	5 ó 47 p.
	gyorsvonat este	7 ó 09 p.
	reggel	2 ó 40 p.
N.-Várad-P. Ladány	reggel	6 ó 12 p.
M.-Sziget-Szatmár felől	reggel	7 ó 10 p.
	délután	12 ó 16 p.
	este	10 ó 16 p.
Csak Szatmárról	este	6 ó 58 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾	reggel	8 ó 07 p.
Kassa-S.-A-Ujhely-Szerencs felől	déli	12 ó 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este	7 ó 50 p.
B-Sz-M-H-Böször. felől vásártérre	reggel	8 ó 09 p.
	máv-ra	8 ó 17 p.
	vásártérre	este 6 ó 40 p.
	máv-ra	este 6 ó 49 p.
F.-Abony felől vásártérre	délután	5 ó 23 p.
	m. á. v.-hoz	5 ó 32 p.
Ohat-Kócs-Polgár	vásártérre	reggel 7 ó 50 p.
	m. á. v.-hoz	8 ó p.
Derecske-Nagy-Léta felől	r. 7. ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.	

Budapestről-Debreczenbe indul:		
a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v.	reggel	9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.	
az éjjel 2 ó. 40 p. Személy-vonat este	7 ó. 05 p.	
az 2 ó. 40 p. sz. v. (Püspökladányig	gy. v. átszállással) este	9 ó. 15 p.
A reggel 7 ó. 20 p.-kor érk. személyv.	este	11 ó.

- ¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.
²⁾ Közvetlen kocsik Miskolczon át Budapestre,
³⁾ Közvetlen kocsik Bp-ről Miskolczon át.

223.

Az 'István gőzmalom' társulat

GYARTMÁNYAINAK ARJEGYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított 1887. évi június 1-én életbeléptetett eladási fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL

Kézpénzfizetés mellett, zsákkal együtt:		100 kilo
A Asztali dara nagyszemű		13.80
B Szinte » aprószemű		13.—
C Királyliszt		13.—
1. Lángliszt kivonat		12.60
2. Elsőrendű zsemlye liszt		12.40
3. Zsemlye liszt		12.—
4. Elsőrendű kenyér liszt		11.60
5. Közép kenyér liszt		11.20
6. Kenyér liszt		10.80
7. Barna kenyér liszt		9.60
8. Takarmány liszt		6.60
11. Finom korpa zsákkal		3.20
11. » » zsák nélkül		3.—
12. Durva korpa zsákkal		3.20
12. » » zsák nélkül		3.—
Csirke buza zsák nélkül		3.—

A zsákok súlytartalma, teljesült tiszta súlynak véve.

A. B. 0—6 számig 85 kilogramm.
 7. és 8. szám 70 »
 11. és 12. szám 50 »
 Debreczen, 1896. aug. 25.

Tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy

szemétkihordási vállalatunk irodáját

Hatvan-u. 1571. sz. a.
helyeztük át,

a hol szemétkihordások bármikor jutányos feltételek mellett elfogadtatnak.

Szemétkihordási vállalat.

HOFFMANN és TÁRSA

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

DEBRECZEN, főpiacz, a főpostával szemben.

mindenféle

ügyvédi, bírósági és végrehajtói

nyomtatványok

a következő olcsó árszámítás mellett kaphatók:

100 ív Árverési jegyzőkönyv	— — — —	70 kr.
100 „ 200 pld Árverési hirdetmény	— — — —	70 „
100 „ 200 „ Rendelvény	— — — —	70 „
100 „ Biztosítási végrehajtási jegyzőkönyv	— — — —	70 „
100 „ Kielégítési végrehajtási jegyzőkönyv	— — — —	70 „
100 „ 200 pld Nem szorgalmazás	— — — —	70 „
100 „ 400 „ Kézbiztatói ív	— — — —	70 „
100 „ 200 „ Igény felhívás	— — — —	70 „
100 „ Végrehajtási jegyzőkönyv	— — — —	70 „
100 „ 200 pld Értesítvény haszonbérletről	— — — —	70 „
100 „ 200 „ Értesítvény	— — — —	70 „
	stb., stb., stb.	

Ratáron nem lévő nyomtatványokat hasonló olcsó árban észítünk el.

1040/1896.v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

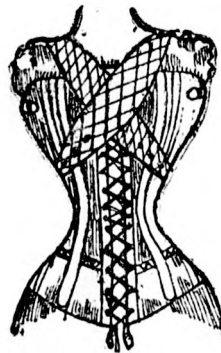
A debreczeni kir. bíróságnak 17796/1896. P. sz. végzése folytán közhírré tetetik, miszerint Szathmáry Péter debreczeni lakos részére Hegedüs István debreczeni lakostól 19 frt 15 kr tőke, ennek kamatai és eddig összesen 23 forint 12 krajczár perköltés erejéig 1896. évi július hó 1-én bíróság lefoglalt és 657 frtra becsült házbitorok, fa és deszkanemüekből álló ingóságok 1896. évi szeptember hó 4-én d. e. 9 órakor kezdetét veendő és alperes majorsági földjén s folytatva 629. sz. lakásán megartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi augusztus hó 15.

Török Péter
bir. kiküldött

Honi ipar.

A női szépség

kecsességét és eleganciáját nagyban emeli a jó fűző, különösen, — ha oly kitűnő gyárból való mint

GOLDSTEIN KAROLIN

férj. **HOFFERNÉ**

Debreczen főpiacz, Huber-ház a megyeház mellett,
a hol bécsi, párisi gummi- és sport

ugyszintén dajkafűző, alkalmi-fűző gummi-részekkel valamint nyári és hasfűző

vállfűző (gradehalter) mérték után készíttetnek.

Ugyanezen fűzők raktáron is tartatnak és igen olcsó árban kaphatók.

Raktáron fűző 40 krtól kezdve.

4—5% mellett

rendes és rendkívüli
jelzálog kölcsönöket kieszközöl,
valamint a legbonyolódottabb conversiókat szintén 4—5%-kal rendezi gyorsan és discret minden előleg nélkül

Herczeg Sándor

Budapest, Gyár-utca 19.